

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

De paradox van rook zonder geloof

In memoriam: Gérald Wailliez

Habemus Papam!

Parochiebedevaart 1 mei 2025

Vandaag, op deze plechtige dag, – nu wij de grote waarheden van onze H. Godsdienst – beter hebben geleerd en beter hebben begrepen, – willen wij hier – in tegenwoordigheid van onze ouders – en van gans de parochie – een plechtige belijdenis afleggen van ons christelijk Geloof.

Uit de geloofsbelijdenis van de ceremonie van de Plechtige Communie.

De paradox van rook zonder geloof

E.H. Louis Bochkoltz, Prior

Beste gelovigen,

In een wereld waarin kerken leeglopen, worden verkocht of een nieuwe “bestemming” krijgen, in een wereld waarin religieuze referentiepunten langzaam uit het dagelijks leven verdwijnen, waren de ogen van de hele wereld begin mei 2025 toch gericht op Rome en de mythische schoorsteen van de Sixtijnse Kapel. De aankondiging van de verkiezing van paus Leo XIV kreeg veel media-aandacht, onevenredig veel gezien de toenemende marginalisering van het katholicisme in veel westerse samenlevingen.

Het lijkt erop dat hoe meer de wereld zich afkeert van het christelijk geloof, hoe meer ze gefascineerd raakt door het minste teken van kerkelijke rituelen.

Men gelooft niet meer in God, maar blijft hangen in een wolk van rook.

Deze paradox laat zien dat zelfs in een tijdperk waarin religie wordt afgewezen of vergeten, de behoefte aan symbolen, mysterie en collectieve rituelen blijft bestaan. Waarom? Omdat de mens spiritueel is. In zijn aard. In zijn wezen. De mens is door God geschapen, naar Gods beeld, en kan zonder God geen rust vinden. Dat schreef de grote heilige Augustinus al in zijn Belijdenissen in de 4e eeuw: “U hebt ons voor Uzelf geschapen, Heer, en ons hart is onrustig zolang het niet in U rust.”

De verkiezing van een paus blijft een van de weinige wereldwijde gebeurtenissen waarbij het ritueel nog steeds voorrang heeft op de commentaar. Alles is gecodificeerd, symbolisch, voorouderlijk: de eedaflegging in het Latijn, de gesloten deuren van het conclaaf, de geheime stemming, de zwarte rook bij vruchteloze pogingen, de witte rook die de gekozen paus aankondigt. Het is een heilig drama dat achter gesloten deuren wordt opgevoerd, maar live wordt gevolgd door miljoenen toeschouwers. Als een universeel theater

van mysterie, waar de moderniteit haar cynisme opschort om te luisteren naar de oude rituelen.

U zult mij zeggen dat de fascinatie niet noodzakelijk religieus is. Dat ze alleen cultureel, historisch of zelfs mediageniek is. Dat het rook zonder vuur is. Maar de fascinatie bestaat nog steeds! Het vuur van de Heilige Geest dat op de dag van Pinksteren op de apostelen neerdaalde, kan nooit worden gedooft! Zelfs in een ontkerstende wereld blijft de figuur van de paus een morele autoriteit, een continuïteit belichamen. In een wereld die verzadigd is met informatie, een horizontale, snelle, gefragmenteerde wereld, betekent de langzame en verticale opkomst van deze rook nog steeds iets. Deze rook is zeldzaam. Hij is zwart of wit. Hij is vol betekenis. Hij stijgt op naar de hemel.

De verkiezing van paus Leo XIV en de stille ceremonie van zijn onthulling door witte rook hebben een verrassend feit bevestigd: zelfs zonder geloof is de wereld naar Rome blijven kijken. Misschien om er een beetje mysterie, een beetje geschiedenis, een beetje sacraal theater terug te vinden. Het is een moment waarop de moderne wereld met een mengeling van ironie en vurigheid accepteert om even stil te staan en naar een schoorsteen te kijken.

Voor ons, trouwe katholieken, en nog meer voor ons, trouwe aanhangers van de Traditie van de Kerk, is kijken naar Rome veel meer dan kijken naar het schouwspel van een schoorsteen. We kijken naar Rome omdat vanuit Rome de vernieuwing van het geloof, de leer, de moraal en de liturgie kan komen. Daarom gaan we deze zomer naar Rome om onze absolute trouw aan het overgeleverde geloof te tonen, en ook onze pijnlijke trouw aan een soms afgedwaalde autoriteit. Onze trouw is strijdbaar, uit liefde voor de Kerk.

In memoriam:

Gérald Wailliez

(1941-2024)

E.H. Claude Pellouchoud (bron: Pour Qu'Il Règne [Franstalig tijdschrift van het district Benelux] 174 van april 2025)

Bij de begrafenis van Meester Gérald Wailliez op 3 januari 2025 in de Sint-Jozefkerk zei EH. Michel de Sivry, Districtsoverste, in zijn preek: *"In de geschiedenis van de Traditie in België heeft deze ceremonie een speciaal karakter. Ik durf te zeggen dat we een van haar belangrijkste bladzijden omslaan, zoveel heeft de katholieke Traditie aan uw vader te danken."*

Sta mij daarom toe, als teken van mijn dankbaarheid, deze pagina's¹ in herinnering te brengen en de rust van de ziel van Gérald Wailliez en zijn familie toe te vertrouwen aan uw vurige gebeden.

Gérald Léon Valentin Wailliez werd geboren op 30 mei 1941 in Mont-sur-Marchienne. Hij was de zoon van Edouard Wailliez (1910-1962) en Elisabeth Remacle (1915-1952), die hun eerste kind, een dochter, Michelle, verloren toen ze 7 dagen oud waren in december 1937. Een tweede zoon, Patrick, werd geboren in 1950. De moeder stierf op 17 september 1952 op 36-jarige leeftijd.

Edouard en Gérald Wailliez

Daarna hertrouwde de vader met een nicht van zijn eerste vrouw, Simone Remacle, met wie hij een derde zoon kreeg, Thierry, die stierf bij zijn geboorte in 1955. De tweede vrouw van de vader had weinig mogelijkheden om voor Gérald te zorgen. Na de dood van zijn vader en moeder in 1962 heeft Gérald altijd voor zijn jongere broer Patrick gezorgd, van wie hij peetvader was. Hij heeft altijd het gevoel gehad dat hij een plicht had tegenover Patrick, een plicht die hij met veel liefde op zich nam en uitvoerde.

Gérald voltooide zijn lager en middelbaar onderwijs in Charleroi. Hij studeerde af als advocaat aan de Katholieke Universiteit van Leuven (Docter in de rechten op 11 juli 1963) en behaalde ook een diploma notariaat voor de centrale jury (19 oktober 1967). Hij trouwde met Christine Devadder (1944-2023) op 5 september 1964 in Elsene. Tot hun verdriet verloren ze hun eerste kind, Jean-Michel, op de dag van zijn geboorte, 21 juli 1965. Tussen 1966 en 1980 kregen ze 10 kinderen: 5 meisjes en 5 jongens.

De Orde van de Ridders van Rouvre

Tijdens het academiejaar 1959-1960 raakten enkele jonge studenten aan de Katholieke Universiteit Leuven in de ban van een tekst van de benedictijn Dom Marie-Gérard Lafond (1926-2010), stichter van de "Milice Sanctae Mariae"²:

“Wij geloven dat de doelstellingen van ridderlijkheid, het bevorderen van christelijke orde en vrede in het Koninkrijk van Christus, relevanter zijn dan ooit. Wij geloven dat de strijd voor God en de mens vandaag de dag een echte ridderstrijd is. Het is de enige die in staat is om een effectief standpunt in te nemen tegen verborgen materialisme en revolutionair geweld, op alle gebieden waar het uitbreekt en in de eerste plaats tegen het spirituele.”

Aangemoedigd door Dom Lafond besloten deze jonge studenten een ridderorde op te richten in België. Het werd de Orde van Rouvre en het symbolische teken was de winteriek (quercus petraea). De orde had een hiërarchische structuur van drie rangen. De initiatiefnemers ontwerpen een passend uniform.³ Ze konden rekenen op de steun van Mgr. Honoré Van Waeyenberg (1891-1971), magnifiek rector aan de Katholieke Universiteit Leuven van 1940 tot 1962, Grootprior van het Belgisch Luitenantchap van de Ridderlijke Orde van het Heilig Graf van Jeruzalem (1963).⁴

De Orde is gebaseerd op twee grote instellingen van de Kerk: de liturgische ridderorde en de professie van militaire ordes die zijn ontstaan tijdens de kruistochten. De eerste ridders werden in 1967 in Riaumont geridderd door Mgr. Jean Rupp (1905-1983)⁵, bisschop van Monaco (1962-1972), op voordracht van Kolonel Jehan de Penfentenyo de Kervéréguin (1905-1984), Meester van de Orde der Ridders van Notre-Dame van 1965 tot 1975.⁶

Het eerste doel van de orde is de heiliging van haar leden en het tweede doel is mee te werken aan de bekering van de wereld volgens het specifieke charisma van elke ridder. Om deze missie uit te voeren, organiseert de orde meerdere retraites per jaar in kloosters en werkt ze aan de vorming van haar leden in de sociale leer van de Kerk, theologie, filosofie en geschiedenis. De orde bidt speciaal om de Heilige Geest en staat onder het patronaat van de heiligen Basilius en Benedictus.

Ridders moeten ten minste een van de twee hoofdgetijden van het Brevier, Lauden of Vespers, reciteren volgens de benedictijnse ritus en elke dag de Regel lezen en erover mediteren. Het duurt minstens zes jaar om tot ridder te worden opgeroepen⁷. Elke ridder heeft de plicht om zich waar mogelijk in te zetten in de gemeenschap om “te strijden voor de komst van het Koninkrijk van God”, geholpen door de opleiding die hij krijgt en ondersteund door het gebed en de broederlijkheid van de andere leden van de Orde.⁸

Deze strijd voor het Koninkrijk van God sprak Gérald Wailliez, een vurig christen, aan en hij trad

toe tot de Orde van Rouvre. Op 27 augustus 1968 stuurde Gérald Wailliez, “in opdracht van zijn oversten door de welwillende bemiddeling van Mgr. [Antonio] Romeo”, van de Heilige Congregatie van Seminaries en Universiteiten, aan Mgr. Marcel Lefebvre (1905-1991), Algemeen Overste van de Paters van de Heilige Geest, een aantal documenten betreffende de Orde van Rouvre⁹:

“Aangezien onze Orde onder de aanroeping van de Heilige Geest staat, waag ik het eerbiedig een beroep te doen op u, Excellentie, wiens standvastigheid en moed in het belijden van het ware katholieke geloof en het verdedigen ervan tegen alle moderne dwalingen ik al lang ken en bewonder.”

“Bepaalde meer bijzondere hoofdstukken van de Regel, die bijvoorbeeld handelen over de geest van de relatie tussen de leden en de autoriteiten van de Orde, worden binnen de Orde opgesteld, maar onze Grootmeester vond het gepast om een priester, en voor zover mogelijk een lid van de onderwijzende Kerk, te vragen de meer fundamentele delen te schrijven ...”

Op 1stnovember 1968 antwoordt Mgr. Lefebvre:

“Als iemand die een hoge achting heeft voor alles wat bijdraagt aan een moedige en heilige strijd tegen de machten van de duisternis, kan ik alle Ridderorden die bedoeld zijn om het werk van de Koning der Koningen, de zachtmoedige Redder van de mensheid en de enige bron van verlossing, voort te zetten, alleen maar aanmoedigen.

Het werk dat u me vraagt zal enige tijd in beslag nemen. Als u even kunt wachten, zal ik mijn best doen het te schrijven, voor zover mijn kennis over uw Orde reikt.

Nu ik mijn benoeming als Algemeen Overste [29 oktober 1968] heb beëindigd, moet ik van woonplaats veranderen, wat betekent dat ik mijn activiteiten in een ander huis moet reorganiseren, dus u zult begrijpen dat het twee of drie weken zal duren voordat ik met dit werk kan beginnen.”

Ridderorde voor Meester Wailliez door Mgr. Lefebvre

Met Mgr. Lefebvre en Dr. Schepens

Van een verblijf bij zijn broer Michel met Kerstmis profiteert Mgr. Lefebvre en gaat enkele dagen voor Nieuwjaar 1969 naar Brussel en hernieuwd zijn toestemming.¹⁰

Gérald Wailliez werd op 25 mei 1969, Pinksteren, door Mgr. Marcel Lefebvre tot Ridder van Rouvre benoemd, samen met Dr. Philippe Schepens, in de kapel van het kasteel van de Graaf van Ribeaucourt (Anthée), in aanwezigheid van de pastoor, Abbé Scherens, en Dom Thomas d'Aquin, een benedictijn uit La Pierre-qui-Vire die later professor werd in Ecône en hoofd van de bibliotheek.

Het Onafhankelijk Katholiek Informatiebulletin (BIDIC)

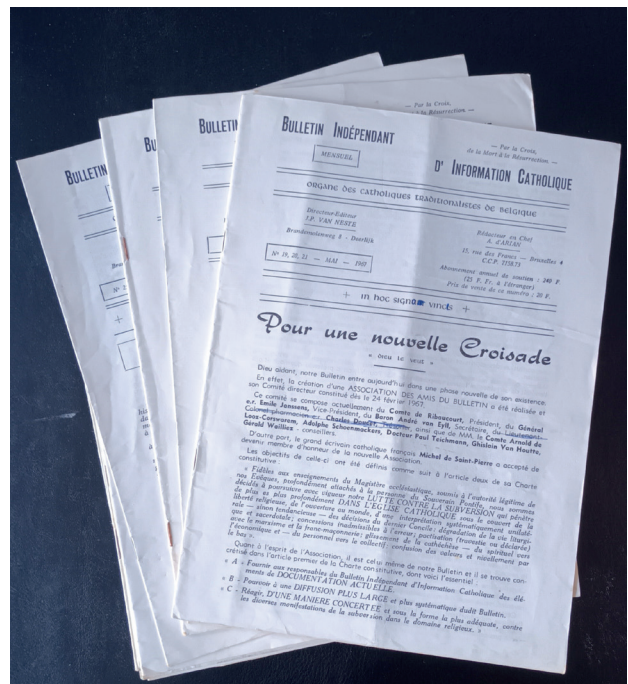
Toen in 1965 het Tweede Vaticaans Concilie ten einde liep en het aggiornamento van de Kerk inluidde, richtten A. d'Arian, oprichter en hoofdredacteur, Jean-Pierre Van Neste, directeur, en Jacques Lebouille, hoofdredacteur, samen met enkele Belgische katholieken het Bulletin Indépendant d'Information Catholique (BIDIC) op. Het eerste nummer verscheen op 1 september 1965, onder het motto "Door het kruis, van dood tot verrijzenis". Met een nummer om de 15 dagen kon deze nieuwe publicatie meteen op grote belangstelling rekenen, maar vanaf november werd het een maandelijks publicatie.¹¹

De plenaire vergadering van de redactieleden en abonnees van BIDIC werd gehouden op 16 december 1966. De vereniging werd officieel opgericht in februari 1967 en het is de moeite waard om het principestandpunt van de oprichtingsakte te citeren:

“Trouw aan de evangelische en traditionele leer van het kerkelijk leergezag, onderworpen aan het legitieme gezag van onze bisschoppen, diep

gehecht aan de persoon van de soevereine paus, zijn wij vastbesloten onze strijd krachtig voort te zetten tegen de subversie die steeds dieper de katholieke Kerk binnendringt onder het mom van godsdienstvrijheid, openheid naar de wereld en een systematisch eenzijdige - zo niet tendentieuze - interpretatie van de besluiten van het laatste Concilie: Degradatie van het liturgische en priesterlijke leven; onaanvaardbare concessies aan dwalingen, zowel wat betreft geloof als moraal; heimelijke of openlijke pacts met marxisme en vrijmetselarij; een verschuiving in catechese - van het spirituele naar het economische en van het persoonlijke naar het collectieve; verwarring van waarden en nivellering.

Door onze actie willen we de katholieke kerk in België behoeden voor de ramspoed die haar onvermijdelijk zou overkomen als demonen en ketters in haar naam zouden blijven spreken en demagogische en globalistische woorden zouden vervangen door verering van God en zorg voor het heil van zielen, met als uiteindelijk doel de Materie te vervangen door Geest en de Aarde door het Koninkrijk der Hemelen.”

BIDIC, dat sinds 1967 op zondagochtend aan de kerkdeuren wordt verkocht, presenteert zichzelf als het “orgaan van de traditionalistische katholieken in België”.

Aartsbisschop Marcel Lefebvre, algemeen overste van de Spiritanen, die gedwongen was zijn functie neer te leggen, betuigt bij verschillende

gelegenheden zijn steun in privébriefven en openbare boodschappen aan deze vurige katholieken. In nummer 43-44 van maart-april 1969 verscheen een aanmoedigingsbrief van de titulair aartsbisschop van Synnada.¹²

Gérald Wailliez leverde bijdragen aan BIDIC en was zelfs twee jaar hoofdredacteur. Op 8 maart 1969 ontmoetten in Rome, onder de auspiciën van “*Fortes in fide*”, vertegenwoordigers van traditionalistische publicaties uit verschillende landen aartsbisschop Marcel Lefebvre. Gérald Wailliez vertegenwoordigde de Belgische publicatie. Hoewel dit niet hun eerste contact was, lijkt het wel de eerste ontmoeting van Gérald Wailliez met Mgr. Marcel Lefebvre te zijn geweest.¹³

BIDIC liep 150 nummers tot november 1977. In een lijvige uitgave van 64 pagina's werd afscheid genomen van de lezers en werden alternatieve lectuur geadviseerd om de strijd voort te zetten.¹⁴

Belgische Vrienden van de Internationale Priesterbroederschap Sint Pius X

Van zijn kant ontmoette Mgr. Lefebvre, aangespoord door seminaristen die graag een goede priesteropleiding wilden krijgen, Mgr. François Charrière (1893-1976), bisschop van Lausanne, Genève en Fribourg, in het bisschoppelijk paleis in Zwitserland. Mgr. Charrière ontving hem hartelijk en was enthousiast over het project van de voormalige algemene overste van de Spiritanen, die hij al vele jaren kende. Hij gaf hem graag toestemming om in Fribourg een "convict" te openen voor seminaristen uit de hele wereld, vooral uit Zuid-Amerika. Het internationale seminarie Sint-Pius X werd geboren op 6 juni 1969 om 15 uur in het bisschoppelijk paleis in Fribourg!

Op 13 oktober 1969 begon het seminarie van Mgr. Lefebvre in Fribourg. Vanuit de Zwitserse stad waar hij besloot de oude misritus te behouden voor zijn seminaristen, antwoordde de Aartsbisschop aan Gérald Wailliez, die hem vroeg over het bijwonen van de nieuwe mis, wat hij persoonlijk geantwoord had aan Jean Madiran en wat hij samenvatte voor de Belgische advocaat die erop gebrand was om het geloof door te geven aan zijn kinderen:

“Als u een H. Mis kunt bijwonen volgens de Romeinse ordo, moet u niet aarzelen in uw keuze, zelfs als u wat ver moet reizen.

Men moet zich niet onthouden naar de H. Mis te gaan als er geen andere keus is en als de

priester die de mis celebreert volgens de novus ordo een waardige en trouwe priester is. De Mis is niet ketters, maar zoals kardinaal Ottaviani zegt, houdt ze ernstige gevaren in omdat ze afwijkt van de leer van het Concilie van Trente: het offer, de werkelijke aanwezigheid en de dienende rol van de priester zijn zo vervaagd dat als deze Mis vele jaren wordt opgedragen, de protestantse ideeën over het Avondmaal ongemerkt die van de katholieken zouden worden.

Daarom moeten we naar mijn mening vooral kinderen beschermen tegen deze ongevoelige mutatie van het geloof en er alles aan doen om het fundamentele begrip van de Mis voor hen te bewaren (...) Ja, zoals u zegt, het is afschuwelijk. Daarom moeten we bidden en werken om ervoor te zorgen dat deze ordo missae wordt veranderd en dat de Romeinse ordo behouden blijft.”¹⁵

Een paar maanden later antwoordde Mgr. Lefebvre aan Gérald Wailliez, wiens standpunten hij deelde:

“Veel van onze vrienden hebben een houding van zogenaamde onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan de paus aangenomen die absurd aan het worden is, waardoor we ons gezond verstand en ons geloof verliezen. Vanuit dit oogpunt heeft Madiran volkomen gelijk.

En, zoals u aangeeft, zien we de verschuiving meteen plaatsvinden bij mannen als Bouyer, Danielou en anderen.

We moeten standvastig blijven, met ons traditionele, onveranderlijke geloof, tegen de stroom van kortstondige nieuwigheden in.”¹⁶

De Internationale Priesterbroederschap Sint-Pius X wordt op 1 november 1970 canoniek opgericht in Fribourg, Zwitserland. Gérald Wailliez informeerde de aartsbisschop over de vele initiatieven over de hele wereld om de Traditie met alle mogelijke middelen in stand te houden:

“Uw brief laat me zien in welke moeilijkheden veel van onze vrienden zich bevinden. Er zijn zoveel nieuwe initiatieven dat men zich afvraagt hoe ze allemaal zullen slagen.

Er zijn steeds meer bonden en verenigingen. Uiteindelijk vinden ze altijd dezelfde mensen. Hopelijk is dit ook een bewijs van de vitaliteit van de reactie tegen de zelfvernietiging van de Kerk.

(...) Laten we de goede strijd blijven voeren, het geloof behouden en God zal ons op een dag belonen.”¹⁷

Toen Gérald Wailliez hoorde over de oprichting van het Pius X-seminarie in Ecône, dat “met Gods genade zich ontwikkelt en de goedkeuring van Rome krijgt”¹⁸, wilde hij naar Wallis afreizen

Géraldine Wailliez, met Mgr. Marcel Lefebvre, haar vader, en dom Thomas d'Aquin, benedictijn van La Pierre-qui-Vire, die later professor in Écône en verantwoordelijke voor de bibliotheek zou worden.

om de inzegening van de eerste steen van de nieuwe gebouwen bij te wonen. Hij benaderde Mgr. Lefebvre om gebruik te maken van de reis om zijn dochter Géraldine te laten vormen. Géraldine Wailliez ontving het sacrament van het vormsel op 6 juni 1971 in het seminarie van Écône.¹⁹

Gérald Wailliez wordt de belangrijkste contactpersoon van Mgr. Lefebvre in België. Gecontacteerd door iemand die een vriend wilde helpen een legaat te maken aan de Priesterbroederschap Sint-Pius X en schreef Mgr. Lefebvre naar de heer Wailliez:

“Ik ben niet bekend met de Belgische wetgeving op dit gebied, dus ik vraag u om mij te adviseren.

Uiteindelijk zou u met deze persoon in contact kunnen komen. En als men in België woonachtig moet zijn, zou de Ordre van Rouvre dan niet wettelijk het onderwerp van het legaat kunnen zijn; privé-akten die de Broederschap als echte erfgenaam betreffen!

*Ik dank u bij voorbaat voor elk advies dat u mij kunt geven, omdat dit belangrijk voor ons kan zijn, gezien onze snelle uitbreiding.”*²⁰

Aangezien van de kant van de Orde “niet alle ridders van Rouvre beseften dat deze nieuwe mis onvermijdelijk zou leiden tot het protestantisme, met andere woorden tot het verlies van het katholieke geloof”²¹, moest een andere manier worden gevonden om Mgr. Lefebvre en de Priesterbroederschap Sint-Pius X in België te vertegenwoordigen. Gérald Wailliez richtte

samen met enkele bekenden van de Ridders van Rouvre en het BIDIC de vzw “Amis belges de la Fraternité sacerdotale internationale Saint-Pie X” (Belgische Vrienden van de Internationale Priesterbroederschap Sint-Pius X) op, die statutair verantwoordelijk was voor de verdediging van de materiële en morele belangen van de Internationale Priesterbroederschap Sint-Pius X in België, onder leiding van Mgr. Marcel Lefebvre.

De statuten worden ter goedkeuring voorgelegd aan de aartsbisschop. Gérald Wailliez informeert hem regelmatig over de toelating van nieuwe leden, in het bijzonder diegenen die zitting hebben in de Raad van Bestuur. In december 1974 en januari 1975 stuurt Gérald Wailliez aartsbisschop Lefebvre een ontwerp van wijziging van artikel 23, *in fine*, van de statuten over de ontbinding van de vereniging en de bestemming van haar vermogen:

*“Het bestuur beschouwt de wijziging als nuttig voor het geval dat, na de dood van uwe Excellentie, de Broederschap zou afwijken van de denkwijze van haar stichter.”*²²

Aartsbisschop Lefebvre stemde uiteindelijk in met de voorgestelde tekst op 30 januari 1975.

Gérald Wailliez is directeur en secretarispenningsmeester van de vzw en treedt op als woordvoerder voor de belangen van Mgr. Lefebvre en de Priesterbroederschap Sint-Pius X in België. Hij stelt rechten van antwoord op voor publicatie in Belgische kranten. Op dit gebied geeft hij de voorkeur aan “*vertrouwelijke onderhandelingen*” in plaats van beroep aan te tekenen om “*niet te worden geconfronteerd met een plaatsvervanger van vrijmetselaars en een voorzitter die waarschijnlijk Joods is, zoals in eerste instantie*”.²³ Gérald Wailliez moest “*instemmen met het schrappen van een of andere zin of uitdrukking*”²⁴, maar de uiteindelijke tekst leek hem “*redelijk volledig en krachtig*”.

Mgr. Lefebvre is tevreden en vol vertrouwen:

*“In ieder geval ben ik u zeer dankbaar voor uw toewijding aan ons werk en ik hoop dat onze vrienden zich niet al te zeer zullen storen aan de aanvallen die we vanuit Rome krijgen, want wij zijn van onze kant vastbesloten om vastberaden door te gaan, zonder ons te laten beroeren door de aanvallen van deze liberale klik die Rome bezet.”*²⁵

Trouwe en goede dienaar van de Rooms-Katholieke Kerk

Ons artikel zou verder kunnen uitweiden over de andere gevechten van de Ridder van Rouvre Gérald

Wailliez, zoals zijn lezing op het Internationale Congres van “Pro vita” in Brussel op 2 en 3 november 1974: *“Een katholiek jurist tegen de legalisering van abortus”*. Maar we moeten ons in dit historisch overzicht beperken op het gevaar af te lang te worden en onze lezers te ontmoedigen.

Gérald Wailliez was bij de Mis in Rijsel op 29 augustus 1976, waarna Mgr. Lefebvre naar België kwam om uit te rusten. Op 1 september 1976 bezocht hij de familie Wailliez in Charleroi en droeg Dom Guillou's *“Le livre de la messe”* op aan hun ouders.

In 1978 kocht de vzw “Les amis belges de la FSSPX” het karmelietenklooster in Quiévrain en vervolgens, in de lente van 1979, het convent van de Zusters Sacramentinen²⁶ in de Eendrachtstraat 37 te Brussel. Op Sint-Michielsdag 1979, patroonheilige van Brussel, nam de eerste FSSPX-priester er zijn intrek. De nieuwsbrief van de Broederschap *Pour-Qu'Il-Règne* begon te verschijnen op de eerste zondag van de Advent 1979. Gedurende zijn hele leven was Gérald Wailliez een ijverig en aandachtig lezer van het tijdschrift, die niet aarzelde om bij gelegenheid zijn opmerkingen en commentaren met veel respect aan de verantwoordelijke priesters te richten.

Gérald Wailliez was tot aan zijn laatste adem een trouwe gelovige van de Priesterbroederschap en haar strijd. Op 23 september 1979 woonde hij de H. Mis bij in Le Bourget. Hij reisde regelmatig met zijn gezin naar Ecône voor de priesterwijdingen. Hij bleef vertrouwen in de aartsbisschop en zijn restauratiewerk:

“In een tijd waarin de situatie voor de Heilige Kerk met de maand slechter wordt, moge de goddelijke Voorzienigheid uw Excellentie nog vele jaren behouden en moge de Heilige Geest de stromen van licht en kracht over haar en haar werk uitstorten die nodig zijn om te vechten tegen de krachten die door de hel worden ontketend.”²⁷

Op 30 juni 1988 woonde hij met grote ontroering en dankbaarheid de bisschopswijdingen bij. Hij schreef aan de aartsbisschop ter gelegenheid van de 60e verjaardag van zijn priesterwijding:

“De wijdingen van 30 juni 1988 verzekeren op voorziene wijze de continuïteit van het ware katholieke priesterschap in dienst van de integriteit van het geloof en de onvervalste sacramenten.

Ik bid tot de Heilige Geest dat uwe Excellentie dit werk van de Kerk werkelijk mag bekronen door, zo niet een overeenkomst die nu uitgesloten lijkt, dan toch een “modus vivendi” die, zonder enige onaanvaardbare concessie voor het behoud

van de Traditie, toch een zichtbare verbondenheid van deze laatste met de Stoel van Petrus mogelijk zou maken, waarvan wij ons in werkelijkheid zeker nooit hebben afgescheiden, maar waarvan het steeds brozer wordende karakter van de externe banden zeker niet zonder gevaar is, vooral wanneer uwe Excellentie er niet meer zal zijn om (min of meer!) de morele eenheid tussen de katholieke gelovigen te verzekeren.”²⁸

Op 19 november 1989 woonde Gérald Wailliez de Mis bij in Le Bourget. Tijdens de uittocht juichten de mensen voor de Monseigneur. Gérald Wailliez riep: *“Dank u, Monseigneur!”* De aartsbisschop, die een vriendelijke stem herkende, hief zijn hoofd op en kwam naar hem toe om hem te begroeten: *“Ah, Maître Wailliez!”* Tijdens de persconferentie voorafgaand aan de viering van zijn 60-jarig priesterjubileum, gehouden op 14 november 1989 in het Hôtel Crillon in Parijs, waarschuwde Mgr. Lefebvre voor de “islamisering van Frankrijk”:

“Het zijn jullie vrouwen en kinderen die ontvoerd zullen worden en naar speciale gebieden zoals die in Casablanca gebracht zullen worden (...) en jullie zullen ze niet durven gaan zoeken. (...) Hoe zal Frankrijk er dan uitzien? Het is al zo in sommige Engelse steden. (...) Vraag de regering om deze islam te stoppen ... De twee religies kunnen niet samenleven, dat is onmogelijk. Laat ze thuis blijven. Als er elk jaar 500.000 moslims bijkomen in Frankrijk, zult u zien wat dat doet met de moskeeën... men moet niet toelaten dat ze zich politiek of religieus organiseren... Als ze christenen doden, redden ze hun ziel, waarom zouden ze zichzelf te kort doen?”²⁹

Op verzoek van de LICRA (Ligue internationale contre le racisme et l'antisémitisme - Internationale Liga tegen racisme en antisemitisme) werd Mgr. Lefebvre gedagvaard voor de XVIIe Correctionele Kamer van de Rechtbank van Parijs, die hem op 12 juli 1990 schuldig bevond aan het misdrijf van “belastering van de godsdienst” tegen de moslimgemeenschap. In hoger beroep, op 21 maart 1991, voor de 11e kamer van de rechtbank, werd Mgr. Lefebvre schuldig bevonden aan het strafbare feit van “openbare belediging van een groep personen op grond van (...) het behoren (...) tot een godsdienst.”³⁰

Toen hij via de pers van deze nieuwe veroordeling hoorde, haastte advocaat en jurist Gérald Wailliez zich om de aartsbisschop te verzekeren van zijn volledige steun:

“In de nasleep van de ‘gerechtelijke’ uitspraak die zojuist het onrechtvaardige vonnis tegen uw Excellentie heeft verhoogd, wil ik hem verzekeren van mijn loyale en zeer respectvolle medeleven.

*Sommige magistraten van de Republiek zijn zeker tot een zeer laag niveau gedaald.*⁹³¹

Gérald Wailliez was een gevat man die tot het einde trouw bleef aan de bisschop, wiens standvastigheid en moed in het belijden van het ware katholieke geloof en het verdedigen ervan tegen alle moderne dwalingen hij altijd had bewonderd. Hij was tot het einde toe trouw in het verdedigen van de nalatenschap van de stichter door zijn geschriften en zijn regelmatige aanwezigheid op vergaderingen van de vzw van de Broederschap in België. Door zijn dagelijkse aanwezigheid bij de Heilige Mis, zijn vele geestelijke oefeningen (50 retraites van Sint Ignatius, volgens zijn getuigenis aan het einde van zijn retraite in 2021), zijn ijver in het leven van de Christus Koning-priorij en haar werken, verdient hij ten volle het eerbetoon dat wij hem in deze publicatie brengen.

De burgerlijke en militaire maatschappij heeft hem reeds geëerd voor zijn diensten: Ridder in de Leopoldsorde (Koninklijk Besluit van 26 augustus 1993), Officier in de Kroonorde (Koninklijk Besluit van 17 mei 2001), Burgerlijke Onderscheiding 1e klasse (Koninklijk Besluit van 26 oktober 2001). Het is gepast dat wij op onze beurt hulde brengen aan hem voor deze strijd voor de Traditie in België, waarvan hij een belangrijke figuur was, terwijl wij de rust van zijn ziel en zijn familie aan uw vurige gebeden toevertrouwen.

VOETNOTEN

¹ Een bladzijde in de geschiedenis van de Traditie die niet wordt genoemd door Yves Chiron in zijn "Histoire des traditionalistes", Tallandier, 2022. Dit artikel vult de leemte.

² De Ridders van de Notre-Dame, opgericht op 6 augustus 1945 en heilig verklaard in de crypte van de kathedraal van Chartres op 24 december 1964.

³ *Chevaliers d'aujourd'hui. A propos des sociétés occultes et des ordres de chevaliers au XX^esiècle*, André Van Bosbeke, Epo 01/11/1988, blz. 278.

⁴ Voor Albert-L. Descamps, prachtig erector, werd "zijn emeritaat (1962-1971) overschaduwd door zijn sterke reacties tegen wat hij beschouwde als een soort politiek van verstoting uit de schoot van de universele Kerk". (Chronique louvaniste, In memoriam Monseigneur Van Waeyenberg, Revue Théologique de Louvain, année 1971, 2e année, fasc. 4, blz. 497).

⁵ Mgr. Bernard Tissier de Mallerais, *Marcel Lefebvre, une vie*, 2002, blz. 410.

⁶ Yves Chiron, *Histoire des traditionnels*, Parijs, Tallandier, 2022, blz. 538.

⁷ Informatie gepubliceerd door Jean-François Veysières: de onderscheiding gebeurd in een postulaatsjaar, waarna de toekomstige ridder twee jaar schildknaap is en vervolgens minimaal drie jaar schenker.

⁸ "Met de genade van God, de hulp van de zeven gaven van de Heilige Geest, de voorspraak van de Heilige Maagd Maria en de hulp van de Heilige Michaël, Prins van de hemelse heerscharen, verbind ik mij, om te strijden voor het Geloof, om tot de dood de ene, heilige, katholieke en apostolische Kerk, mijn vaderland en mijn Koning

Augustus 2016: Dhr. Wailliez met zijn vrouw in de tuin van de priorij. Mevrouw Wailliez gaf lessen Nederlands in onze lagere school Notre-Dame de la Sainte Espérance in Brussel en dhr. Wailliez heeft zijn 50ste en laatste retraite van Sint-Ignatius in 2021 in Antwerpen gevolgd.

te verdedigen, om onvermoeibaar te werken aan het herstel van het christendom, om trouw de regels van de Ridders van Rouvres na te leven, om de armen en zwakken te eren en te beschermen, om rechtvaardigheid te verdedigen volgens de natuurwet, om de rechtvaardige tradities van onze vaders hoog te houden, loyaal, hoffelijk en grootmoedig te zijn."

⁹ Brief van Gérald Wailliez, privé-adviseur van de Grootmeester, aan Mgr. Marcel Lefebvre, Algemeen Overste van de Congregatie van de Paters van de Heilige Geest, 27 augustus 1968. Vgl. ook de brief van Gérald Wailliez aan zijn zoon EH. Benoît Wailliez, Overste van het District België-Nederland van de Priesterbroederschap St-Pius X, 13 januari 2013: "De keuze van Mgr. Lefebvre was, naast zijn bekende leerstellige standvastigheid, ingegeven door het feit dat onze Orde onder de aanroeping van de Heilige Geest was geplaatst en dat deze prelaat op dat moment Algemeen Overste was van de Congregatie van de Paters van de Heilige Geest."

¹⁰ Aartsbisschop Lefebvre stelde uiteindelijk een "Spirituele Gids" op, gedateerd La Croix-Valmer, 6 januari 1970. De Regel van de Orde van de Rouvres, "aangenomen in november 1973, neemt deze 'Geestelijke Gids' niet formeel over en verwijst expliciet naar die van Sint Basilius de Grote. Als ik me niet vergis, bleef de Gids in manuscript, en dat is tenminste de vorm waarin ik hem heb. Brief van Gérald Wailliez aan zijn zoon EH. Benoît Wailliez, Overste van het District België-Nederland van de Priesterbroederschap St-Pius X, 13 januari 2013.

¹¹ Jean-Paul Louis, *Le combat des idées ou la nécessité de se former doctrinalement*, artikel gepubliceerd in *Pour qu'il règne* nr. 63, juli-augustus 2004, blz. 10-12.

¹² "Geachte heren, Ik had het geluk verschillende nummers van uw tijdschrift "Bulletin Indépendant d'Information Catholique" te lezen en ik verheugde me over de gedachte dat in België fervente katholieken, die het geloof van hun voorouders willen behouden, dat niets anders is dan het geloof van de Rooms-Katholieke Kerk, het initiatief hadden genomen om een pers op te richten die hen in staat zou stellen hun geloof met moed te verkondigen, nee te zeggen tegen dwaling en ketterij, nee tegen subversie, nee tegen goddeloosheid. Dankzij u bereiken echo's van de woorden van de paus, de opvolger van Petrus, uw lezers: zijn prachtige geloofsbelijdenis, een concilie op zich waard, zijn encycliek over de huwelijksmoraal, zijn

rechtzetting van de Nederlandse Catechismus.

Deze handelingen, die van vitaal belang zijn voor de Kerk, publiceert en verdedigt u zoals de Heilige Vader dat wil, en niet verdraaid of bekritiseerd, zoals gebeurt door degenen die ze authentiek zouden moeten doorgeven.

Hoe kunnen we u niet aanmoedigen en feliciteren met de bescherming van het katholieke geloof en de katholieke moraal, en met de verdediging van de katholieke eredienst, die de uitdrukking is van dit geloof en deze moraal. De gruwelen waarvan we getuige zijn en die zich over de hele wereld vermenigvuldigen geven u elke dag meer en meer gelijk.

Moge God uw inspanningen zegenen voor het welzijn van de Kerk, voor het heil van de zielen, zowel van de priesters als van de gelovigen. Moge de H. Maagd Maria, die altijd een bolwerk tegen ketterijen is geweest, u steunen in uw kruistocht.

Rome, 29 januari 1969, feest van de H. Franciscus van Sales, apostel van het katholiek geloof.

+Marcel Lefebvre, tit. aartsbisschop van Synnada".

- ¹³ Brief van Gérald Wailliez aan Mgr. Bernard Tissier de Mallerais, 9 november 1997.
- ¹⁴ Jean-Paul Louis, *loc. cit.* blz. 12.
- ¹⁵ Brief van aartsbisschop Marcel Lefebvre aan Gérald Wailliez, 17 februari 1970.
- ¹⁶ Brief van aartsbisschop Marcel Lefebvre aan Gérald Wailliez, 17 september 1970.
- ¹⁷ Brief van aartsbisschop Marcel Lefebvre aan Gérald Wailliez, 25 november 1970.
- ¹⁸ Brief van Mgr. Marcel Lefebvre aan Gérald Wailliez, 2 maart 1971.
- ¹⁹ In totaal vormde Mgr. Lefebvre 6 van de 10 kinderen van Gérald en Christine Wailliez; de andere 4 werden gevormd door Mgr. Camille Verfaillie (1892-1980), een gepensioneerde Belgische missionaris die

op verzoek de traditionele ritus gebruikte. (Brief van Gérald Wailliez aan Mgr. Bernard Tissier de Mallerais, 9 november 1997)

- ²⁰ Brief van Mgr. Marcel Lefebvre aan Gérald Wailliez, 14 januari 1972.
- ²¹ Brief van Mgr. Marcel Lefebvre aan Gérald Wailliez, 8 februari 1972.
- ²² Brief van Gérald Wailliez aan Mgr. Marcel Lefebvre, 15 januari 1975.
- ²³ Brief van Gérald Wailliez aan Mgr. Marcel Lefebvre, 6 augustus 1975.
- ²⁴ Brief van Gérald Wailliez aan Mgr. Marcel Lefebvre, 21 augustus 1975.
- ²⁵ Brief van Mgr. Marcel Lefebvre aan Gérald Wailliez, 27 januari 1975.
- ²⁶ Instituut van de 'Adoratrices du Très Saint Sacrement de Marie Auxiliatrice de Dunkerque', opgericht in 1849 en gefuseerd met de Zusters van de Onbevleete Ontvangenis van Lourdes in 1959.
- ²⁷ Brief van Gérald Wailliez aan Mgr. Marcel Lefebvre, 22 december 1986.
- ²⁸ Brief van Gérald Wailliez aan Mgr. Marcel Lefebvre, 22 september 1989.
- ²⁹ Zie www.ina.fr/video/CAB89048112
- ³⁰ Vgl. het artikel in de nieuwsbrief van het District Zwitserland, De Rots is Christus, N° 106 - april-mei 2017.
- ³¹ Brief van Gérald Wailliez aan aartsbisschop Marcel Lefebvre, 24 maart 1991. Deze brief kwam in Ecône aan na het overlijden van aartsbisschop Lefebvre, die op 25 maart 1991 tot God werd teruggeroepen. De Priesterbroederschap van Sint Pius X ging in beroep bij het Hof van Cassatie, maar het Hof verklaarde dat de openbare vervolging was uitgedoofd door de dood van de beschuldigde.

De begrafenis werd gedaan door zijn zoon Benoît in de Sint-Jozefkerk in Brussel.

Boven: Districtuitstap naar het pittoresque en Mariale Waalse stadje van Walcourt.
Midden: De ouders van Rosalie tekenen het register na het doopsel van hun dochter.
Onder: H. Doopsel van Scott

Sacramentsprocessie in de Hemelstraat

ZONDAG 22 JUNI

Het parochiefeest.

Een getuigenis van geloof in de straten van Antwerpen.

10.00 u. Hoogmis

11.30 u. Vertrek van de processie

VOOR INFO:

- Gelezen H. Mis om 7.00 u.

- Gelezen H. Mis om 8.45 u. (voor de ouders met kleine kinderen, daarna in de tuin met de kinderen wachten en bij de processie aansluiten)

Kom de processie voorbereiden!

- Zaterdag 14/06 11 u. – 17.00 u.

- Zaterdag 21/06 9.00 u. – 17.00 u.

Schoonmaken, poetsen, bloemen plukken ...

ER IS WERK VOOR IEDEREEN!

**OPROEP: WIJ HEBBEN NOG BLOEMEN NODIG!
 GELIEVE DEZE VÓÓR ZATERDAGVOORMIDDAG
 21 JUNI AF TE GEVEN IN DE PRIORIJ.**

Mogelijkheid te overnachten
 (contact E.H. Bochkoltz)

VERBINTENIS IN DE PRIORIJ!

ANTWERPEN

ZONDAG

22

JUNI

2025

H. Sacraments-

PROCESSIE

10u. Plechtige H. Mis 11.30u. Vertrek Processie einde rond
14u. *vanuit de Hemelstraat* (tegenovergestelde richting)
Mechelsesteenweg - Frankrijklei (rechterstrook) - Louisa-Marialei -
Rubenslei - **Rustaltaar** aan het Gedenkmonument van de
Gesneuvelden (hoek Rubenslei en Van Eycklei) - Maria-Henriettalei -
Bourlastraat - Leopoldplaats - Mechelsesteenweg - terug Hemelstraat.

O.-L.-VROU
HELP ONS

BESCHERM
ONZE STAD

Kapel van het Allerheiligste Sacrament - 03.229.01.80

Eerste Communies

Habemus Papam!

In mei hebben we een conclaaf meegemaakt dat net zo snel lijkt te zijn verlopen als het vorige, zo niet sneller, aangezien Franciscus in twee dagen en in de 6e ronde was gekozen. Het kostte opnieuw twee dagen en 5 of 6 stemrondes om de 267e paus in de geschiedenis te kiezen, tevens de eerste Amerikaanse paus.

Op 18 mei, om 18.08 uur steeg witte rook op boven het dak van de Sixtijnse Kapel, om aan de menigte op het Sint-Pietersplein aan te kondigen dat de Kerk een nieuwe paus heeft. Maar het was pas om 19.12 uur dat kardinaal Dominique Mamberti zich bij de loggia presenteerde en de verwachte formule afkondigde: *"Annuntio vobis gaudium magnum: Habemus papam"*, "Ik verkondig u een grote vreugde, we hebben een (nieuwe) paus", kardinaal Robert Francis Prevost, die de naam Leo XIV aannam.

De nieuwe paus stapte toen naar voren om zijn eerste *Urbi et Orbi*-zegen uit te spreken. Hij begon met een korte toespraak die werd gekenmerkt door de zorg voor vrede en de wens om bruggen te bouwen. Hij sprak ook zijn wens uit om een synodale Kerk te bevorderen.

Geboren op 14 september 1955 in Chicago, is hij 69 jaar oud en Amerikaans staatsburger. Hij trad toe tot de Orde van Sint-Augustinus, legde zijn eeuwige professie af in 1981 en werd op 19 juni 1982 tot priester gewijd. Van 2001 tot 2013 was hij prior generaal van de Augustijnen. Hij werd in 2014 benoemd tot bisschop van Chiclayo in Peru en bleef in deze functie tot 2023. Sinds 30 januari 2023 was hij prefect van het Dicasterie voor de Bisschoppen. Op 30 september 2023 werd hij kardinaal-diacon gecreëerd met de titel van Santa Monica, voordat hij op 6 februari 2025 werd verheven tot kardinaal-bisschop van Albano.

De vraag die zich voordoet, voorbij de emotie van het moment, is die van de toekomst van de Kerk. In 2013 uitte een klein aantal geestelijken en vaticanisten, die kardinaal Jorge Bergoglio uit Argentinië kenden, grote bezorgdheid over de verkiezing. En ze hadden geen ongelijk...

Kardinaal Prevost heeft weinig gezegd, maar sommige van zijn standpunten zijn bekend. Dankzij de website "Cardinalium Collegii recensio" is het mogelijk om te weten wat elke kardinaal heeft gezegd of geschreven over bepaalde onderwerpen, zoals de wijding van vrouwen tot het diaconaat, de zegening van paren van hetzelfde geslacht, de vrijwilligheid van het priestercelibaat, de beperking van de traditionele mis, de overeenkomst tussen China en het Vaticaan, of de bevordering van een synodale Kerk.

Met betrekking tot de wijding van vrouwen zei kardinaal Prevost dat *"de klerikalisering van vrouwen de problemen van de katholieke Kerk niet zou oplossen."* Hij benadrukte zelfs dat *"de apostolische traditie iets is dat heel duidelijk is uiteengezet, vooral als we willen praten over de kwestie van*

de wijding van vrouwen tot het priesterschap".

Hij benadrukte echter de benoeming door paus Franciscus van zuster Simona Brambilla tot prefect van het Dicasterie voor de Instituten van Godgewijd Leven en de Sociëteiten van Apostolisch Leven: *"Ik denk dat erkend zal blijven dat vrouwen op verschillende niveaus veel kunnen bijdragen aan het leven van de Kerk."*

Over de zegeningen van paren van hetzelfde geslacht drukte hij zich op een enigszins dubbelzinnige manier uit. Aan de andere kant was hij duidelijk een fervent aanhanger van de synodale Kerk: zoals hierboven vermeld, toonde de nieuwe paus zijn steun voor dit idee vanuit de loggia.

Ten slotte, volgens dezelfde site, *"zou zijn visie heel dicht bij de visie van Franciscus liggen met betrekking tot het milieu, het helpen van de armen en migranten, en het ontmoeten van mensen waar ze zijn."* Bovendien zou de keuze van de naam "Leo", die in de door Johannes XXIII geopende periode nog ongehoord was, een herinnering kunnen zijn aan Leo XIII's interesse voor sociale vraagstukken.

Maar afgezien van deze aanwijzingen zijn het de eerste beslissingen waaruit we het plan van deze nieuwe paus kunnen ontdekken, te beginnen met de benoemingen aan het hoofd van de verschillende Romeinse dicasterieën. En op het uur dat Leo XIV opstijgt naar de Stoel van Petrus, is het belangrijk om te bidden voor de nieuwe paus.

(Bron: FSSPX Actualités)

Parochiebedevaart 1 mei 2025

Door een gelovige

Op 1 mei 2025, het feest van Heilige Jozef de Werkman, vond de jaarlijkse parochie-bedevaart plaats. Dit jaar trokken we vanuit Diest naar de Basiliek van Scherpenheuvel. We begonnen de Hoogdag om elf uur met het H. Misoffer in de Onze-Lieve-Vrouwe kerk te Diest. Terwijl op het koor de vlaggen van de Eucharistische Kruistocht, het Jong-Katholiek Initiatief en twee banieren van O.L. Vrouwe pronkten, droegen onze trouwe priesters een Drieherenmis ter ere van Sint Jozef op. In de preek legde E.H. De Bruyn de levens van Sint Jozef en Sint Jan Berchmans naast elkaar. Zo bleek dat in de essentiële deugd, namelijk het vervullen van de plicht van staat, beiden meesters waren. Van Sint Jozef worden er in de Evangelieën geen citaten of grote wonderen weergegeven. Toch kunnen we met zekerheid zeggen dat hij één van de meest godvruchtige mensen was, omdat alles wat hij deed, hij uit liefde tot God verrichtte. Sint Jan Berchmans is bekend om de spreuk: "Het gewone op een buitengewone wijze doen." Deze twee heiligen tonen ons de meest zekere weg tot de heiligheid, nl. onze plichten van staat uitvoeren uit liefde tot God. Na het Misoffer begaven we ons naar de parochiezaal waar we onze boterhammetjes opaten en ons verfristen met een drankje voor de bedevaart.

Rond één uur vertrok de stoet van EK'ers, JKI'ers en parochianen richting Scherpenheuvel. Tegelijkertijd reed E.H. Verlinden met gelovigen die niet mee konden wandelen naar Scherpenheuvel om er het rozenhoedje te bidden. De bedevaartstoet volgde het Sint-Jan-Berchmanspad, dat ons door de sporadische bossen over veldpaadjes en langs de oever van de kronkelende Demer leidde. Ook de jonge moeders en vaders hadden het niet al te gemakkelijk om de weg af te leggen met de kinderwagen en in de volle zon, maar dit alles trotseerden we onbevreesd met een rozenkrans in de hand. Om de meimaand, de Mariamaand, goed te starten, baden en zongen we gezamenlijk de gehele rozenkrans; de blijde, droevige en glorierijke mysteries.

Ten slotte kwamen we na twee uur aan bij de Basiliek van O.L. Vrouw van Scherpenheuvel, waar we bij de koepelkapel de litanie van Loreto zongen. Vóór de Basiliek maakten we een groepsfoto, erin baden en branden we een kaarsje voor onze intenties. Ook trokken sommige parochianen nog driemaal rond de Basiliek ter ere van de Drieëenheid, een eeuwenoude traditie. Om de dag

goed af te sluiten kregen we nog pannenkoeken van de Broeder. Het was een prachtige en godvruchtige dag! Deo Gratias!

Twás plezant

Plechtige Communies

Aankondigingen

Bezoek onze website: www.fsspx.be/nl

ZA
22.06

H. Sacramentsprocessie te Antwerpen
Zie p. 12-13.

ZA
1.07

Werkzaamheden in de Hemelstraat
tot 12 juli. ALLE VRIJWILLIGERS WELKOM!

MA
14.07

Geestelijke Oefeningen van Sint-Ignatius
tot zaterdag 19 juli 2025

ZO
27.07

E.K.-zomerkamp
tot 7 augustus

ZO
10.08

Afscheid van E.H. De Bruyn in Antwerpen

VR
15.08

Verwelkoming E.H. Stebler in Antwerpen

ZO
17.08

Fietstocht Rome-Loreto
tot 27 augustus

MA
18.08

Jubileumbedevoort van de FSSPX naar Rome 2025
tot 21 augustus

ZA
30.08

Bedevoort Gorcum-Brielle
tot 31 augustus

MA
8.09

Mariale retraite
tot zaterdag 13 september 2025

ZA
20.09

Sportdag in Bonheiden

ZA
4.10

Bedevoort naar Banneux

Someren, Nederland – 9 t/m 11 mei

Wat een gezegend weekend! Van 9 tot 11 mei kwamen 25 gezinnen en hun goede herders samen in het groene en rustige Someren, in het hart van Nederland, om een bijzonder moment van bidden, vreugde ... en genade te beleven.

Een centraal thema: het vaderschap

Geleid door het diep spirituele thema van het vaderschap, mochten wij met grote vreugde E.H. Renaud de Sainte Marie verwelkomen, priester van Saint-Nicolas-du-Chardonnet in Parijs en professor van filosofie. Zijn diepgang, helderheid en liefde voor de Vader raakten vele harten.

Een grote dank aan Jacintha, de echte drijvende kracht achter dit weekend, wiens uitmuntende organisatie het iedereen mogelijk maakte om deze drie dagen in vrede en eenvoud te beleven.

Een van de hoogtepunten was zonder twijfel de "heiligenjacht" – een speelse en catechetische activiteit die de kinderen in verrukking bracht, en zelfs enkele ouders verraste! Een prachtige manier om te leren terwijl men plezier maakt, en om via de heiligen dichter bij God te komen.

Dit weekend was een grote spirituele en broederlijke ademtocht, rond die eenvoudige en toch diep ontroerende waarheid: God is onze Vader.

Moge Onze Heer onze gezinnen blijven zegenen, vaders verlichten om heiligen te worden, en ons steeds meer verenigen in de vreugde van Zijn aanwezigheid.

Tot volgend jaar... als God het wil!

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 8.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

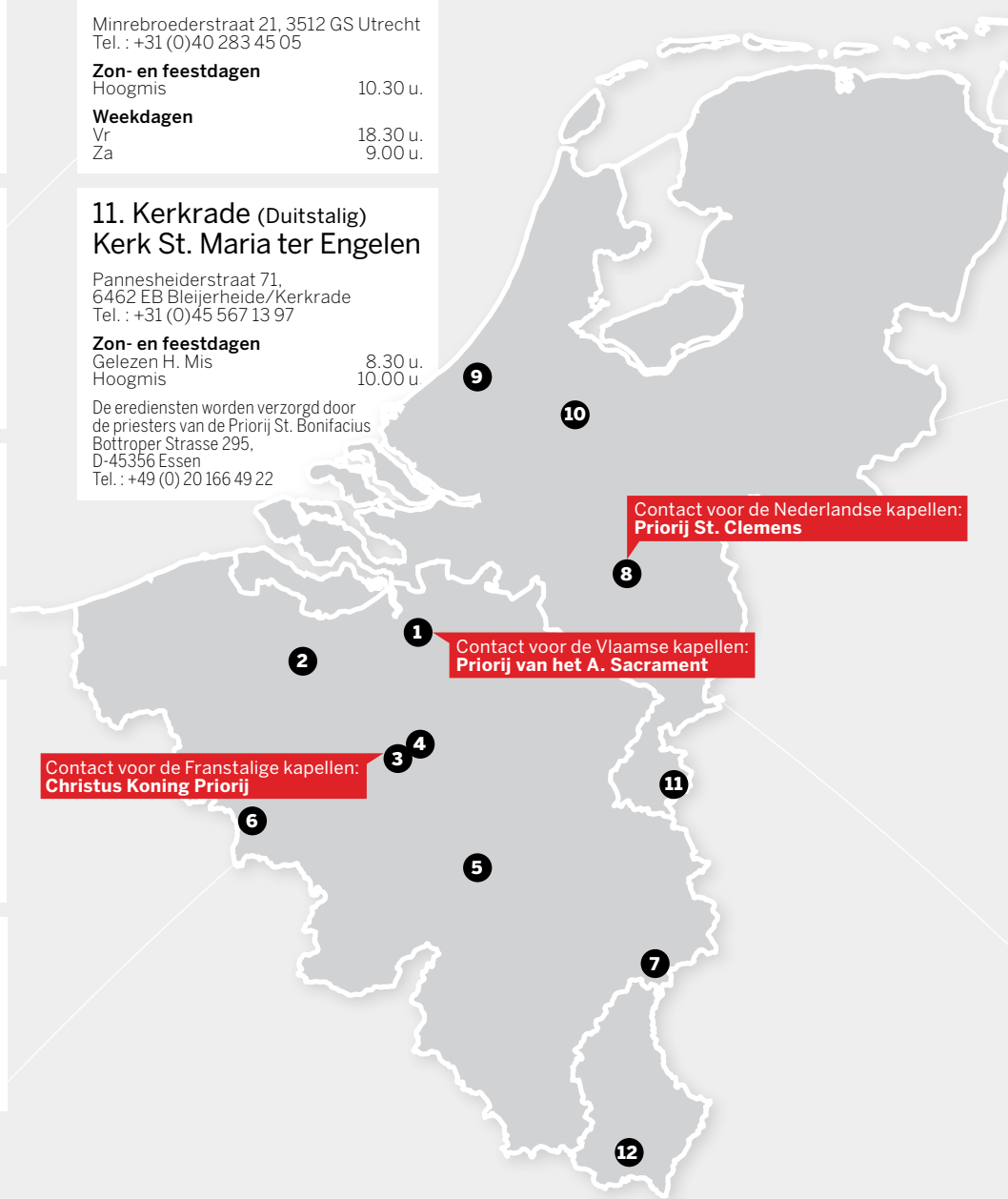
De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Louis Bochkoltz, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.